N. 706.

CURRENDA I.

A. D. 1871.

Obsecro itaque vos, ut digne ambuletis vocatione qua vocati estis, cum omni humilitate, mansvetudine, cum patientia, supportantes invicem in charitate, sollicili servare Unitatem spiritus in vinculo pacis.

Ep. ad Ephes. 4.

Novum in nomine Domini ingredientes annum haec vobis Dilecti felicia et prospera precamur auspicia, ut fiat pax in virtute vestra.

„Pacem dimitto vobis, pacem meam do vobis" (Joan. XIV. 27.), hanc nobis Salvator desideratissimam in terra reliquit haereditatem, quam autem frustra quaereremus, nisi Deo favente inter se unanimitatis et charitatis vinculo juncti et consolidati fuerimus ad verba apostoli dicentis: „Sitis autem compositi in eodem sensu et in eadem sententia I. Cor. I. 10. et alibi: „Sustinentes invicem in dilectione, satis agentes servare unitatem spiritus in conjunctione pacis." *Ephes. 4. 2. 3.*

In hac conjunctione consistit firmitas et fortitudo nostra, quatenus eodem spiritu vocationis et mutuae charitatis animati, omnes per omnia enitamur, magis ac magis in Domino proficere et in virtutibus ac vitae sanctitate excellere.

Excitemus nos itaque Dilectissimi ad studiosissime gerenda Dei mysteria et vigilemus strenue ad observanda Domini mandata, ut simus tales, quales esse nos ipse praecepit Magister dicens: „Sint lumbi vestri praecincti et lucernae ardentes in manibus vestris, et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis, ut cum venerit et pulsaverit confestim aperiant ei. Beati servi illi.

Luc. XII. 35. 37.

Et pax Dei, quae exsuperat omnem sensum, custodiat corda vestra et intelligentias vestras in Christo Jesu Domino nostro. (Philip. 4. 7.)

Tarnoviae 1. Januarii 1871.

Epistola Circularis

cum Decreto Urbis & Orbis

ex Secretaria Rituum Congregationis edita ratione in posterum sub ritu duplici primae Classis celebrandi festi Sancti Patriarchae Josephi Beatissimae Dei-Parae Virginis Sponsi, qui Ecclesiae catholicae PATRONUS declaratur.

Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa IX satisfacere volens postulationibus omnium ferme Sacrorum Antistitum in Oecumenica etiam Vaticana Synodo manifestatis, Sanctum Patriarcham Josephum, Deiparae Virginis Sponsum declaravit Ecclesiae Catholicae Patronum, ut ipsa in miserrima hac temporum angustia plurimis exagitata calamitatibus, illius patrocinio destructis tandem adversitatibus ac erroribus universis secura Deo serviat libertate. Etsi autem Sanctissimus idem Dominus praefati Sancti Josephi natale Festum die XIX Martii occurrens **sub ritu duplici primae classis in posterum** celebrari mandaverit, tamen a redintegrando in eodem Festo duplici praecepto sese abstinuit, voluitque ut per praesentes Sacrorum Rituum Congregationis Litteras significaretur Locorum Ordinariis, Se libenter eorum votis esse satisfacturum, si Ordinarii ipsi inspectis Locorum ac Temporum nec non respectivi Gubernii voluntate ita in Domino expedire judicantes supplicia vota sua huic Sanctae Sedi Apostolicae porrexerint ad redintegrationem in hujusmodi Festo utriusque praecepti.

Ex Secretaria Sacrorum Rituum Congregationis hac die 8. Decembris 1870.

Uti Frater

C. Ep. Ostien. et Veliternen Card. Patrizi S. R. C. Praef.

Dominicus Bartolini S. R. C. Secretarius.

Decretum

Urbis & Orbis.

Quemadmodum Deus Josephum illum a Jacob Patriarcha progenitum praepositum constituerat universae terrae Aegypti, ut populo frumenta servaret, ita temporum plenitudine adventante cum Filium suum Unigenitum, mundi Salvatorem, in terram missurus esset, alium selegit Josephum, cujus ille primus typum gesserat, quemque fecit Dominum

et Principem domus ac possessionis suae, principaliumque thesaurorum suorum custodem elegit. Siquidem desponsatam sibi habuit Immaculatam Virginem Mariam, ex qua de Spiritu Sancto natus est Dominus Noster Jesus Christus, qui apud homines putari dignatus est filius Joseph, illique subditus fuit. Et quem tot reges ac prophetae videre exoptaverant iste Joseph non tantum vidit, sed cum eo conversatus, eumque paterno affectu complexus, deosculatusque est; necnon solertissime enutrivit quem populus fidelis uti panem de coelo descensum sumeret ad vitam aeternam consequendam. Ob sublimem hanc dignitatem quam Deus fidelissimo huic servo suo contulit, semper Beatissimum Josephum post Deiparam Virginem ejus Sponsam Ecclesia summo honore ac laudibus prosequuta est ejusdemque interventum in rebus anxiis imploravit. Verum cum tristissimis hisce temporibus Ecclesia ipsa ab hostibus undique insectata adeo gravioribus opprimatur calamitatibus, ut impii homines portas inferi adversus eam tandem praevalere autumarent, ideo Venerabiles universi Orbis Catholici Sacrorum Antistites suas ac Christifidelium eorum curae concreditorum preces Summo Pontifici porrexerunt, quibus petebant ut Sanctum Josephum Catholicae Ecclesiae **Patronum** constituere dignaretur. Deinde cum in Sacra Oecumenica Synodo Vaticana easdem postulationes et vota enixius renovassent, Sanctissimus Dominus Noster PIUS Papa IX nuperrima ac luctuosa rerum conditione commotus, ut potentissimo Sancti Patriarchae Josephi patrocinio Se ac Fideles omnes committeret, Sacrorum Antistitum votis satisfacere voluit, eumque **CATHOLICAE ECCLESIAE PATRONUM** solemniter declaravit; illiusque festum die decimanona Martii occurrens, in posterum sub *ritu duplici primae classis, attamen sine octava ratione Quadragesimae*, celebrari mandavit. Disposuit insuper, ut hac die Deiparae Virgini Immaculatae ac castissimi Josephi Sponsae sacra hujusmodi declaratio per praesens Sacrorum Rituum Congregationis Decretum publici juris fieret. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die VIII. Decembris anni MDCCCLXX.

C. Episcopus Ostien. et Veliternen. Card. PATRIZI S. R. C, Praef.

Loco † Signi

D. Bartolini S. R. C. Secretarius.

Decretum hocce Venerabilis Clerus memoriae suae tradat, ut semper cogitet, festum S. Josephi Beatissimae Mariae Virginis Sponsi die 19. martii sub ritu duplici Iae Classis esse celebrandum.

Hac ratione multum juvabit adnotatio in Directorio officii divini, quae ideo hisce commendatur cum eo, ut suo tempore etiam populus fidelis de natura atque vi hujus decreti instruatur.

In praesenti decretum obligat pro foro Ecclesiae.

Tarnoviae die 2. Januarii 1871.

Nr. 3635.

O prawie emerytury z funduszu religii dla księży, którzy z zagranicy przybyli i obywatelstwo Austryackie uzyskali, a nie otrzymali titulum mensae.

C. k. Namiestnictwo L. 7730 pr.

Od niejakiego czasu ubiega się wielu księży obcokrajowców mianowicie poddanych rossyjskich o obywatelstwo austryjackie i zostało już takowe niektórym z nich ze strony c. k. Namiestnictwa udzielonem.

Z tego powodu oznajmia się przewielebnemu konzystorzowi, ze księża tacy *z samego tytułu uzyskania obywatelstwa austryjackiego nie mogą mieć żadnej pretensyi do alimentacyi lub emerytury z funduszu religijnego* wrazie gdyby nie posiadali dostateczuych środków utrzymania, albowiem przez udzielenie obywatelstwa austryjackiego nie uzyskali jeszcze prawa do titulum mensae.

Titulum mensae bowiem w myśl reskryptu Ministerstwa stanu z dnia 19. marca l. 1212 I/Jt. M. nadaje kandydatom stanu duchownego, względnie duchownym, którzy swe studya pobierali w zagranicznych zakładach teologicznych, w każdym pojedyńczym wypadku li wys. c. k. Ministerstwo.

Dla tego też polecono c. k. Namiestnictwu, w każdym pojedynczym wypadku, gdzie chodzi o udzielenie emerytury lub płacy deficyenta lub alimentacyi nie przystępywać do przyznania téj należytości wprzódy, nim ordynaryat poprzednio niewykaże, iż dotyczącemu księdzu udzielonem zostało titulum mensae.

Lwów 17. Listopada 1870. *Possinger*, m. p.

Z konzystorza biskupiego Tarnowskiego 24. Listopada 1870.

Nr. 4121.

Składki na budowę kościoła w Niebylcu.

C. k. Namiestnictwo we Lwowie do L. 48066.

Namiestnictwo zezwala na zbieranie składek do końca czerwca 1871. r. w całym kraju Galicyi na budowę kościoła w Niebylcu, powiatu rzeszowskiego i pozostawia Przewielebnemu Konzystorzowi zarządzenie téj składki przez własne organa i odesłanie na miejsce przeznaczenia datków zebranych.

Lwów dnia 9. Grudnia 1870. *Possinger*, m. p.

Wielebne Duchowieństwo zechce uzbierane w tym celu kwoty konzystorzowi w swoim czasie przesłać.

Z Konzystorza Biskupiego Tarnowskiego 29. Grudnia 1870.

Nr. 3817.

Wskazówki wyjęte z okólnika W. c. k. Ministerstwa Wojny z 28. maja 1869. L. 2014./praes. dla duchowieństwa świeckiego mającego w zastępstwie księdza wojskowego sprawować funkcye kościelne dla osób pod juryzdykcyą wojskową zostających i prowadzić dla tychże osobne księgi metrykalne.

Do odezwy tutejszéj z 28. lipca 1870. L. 2154. kurenda XII. podajemy Wielebnemu Duchowieństwu na podstawie dodatkowego w téj rzeczy rozporządzenia W. c. k. Namiestnictwa z 29. września 1870. do L. 35302. i okólnika W. c. k. Ministerstwa Wojny z 28. maja 1869. L. 2014./praes. kilka wskazówek do sprawowania przez kapłanów świeckich w zastęptswie księdza wojskowego funkcyj kościelnych dla osób pod juryzdykcyą wojskową zostających, i do prowadzenia osobnych metryk wojskowych.

1. W miejscach, gdzie leży załoga lub oddział wojska i w każdym razie, kiedy zachodzi potrzeba sprawowania jakichkolwiek funkcyj kościelnych dla osób zostających pod juryzdykcyą wojskową, a nie ma samoistnego księdza wojskowego, wykonuje owe funkcye duchowieństwo świeckie. § 17. c.

2. Od osób wojskowych do czynnéj służby należących a chcących zawierać śluby małżeńskie żądać ma kapłan świecki przed udzieleniem im ślubu aby się wykazali:

a) pozwoleniem od władzy wojskowéj (Heirathslizenz);

b) świadectwem o zapowiedziach ogłoszonych przez dotyczącego księdza wojskowego (Verkündschein);

c) Odprawieniem nowożeńców do świeckiego duszpastérza celem otrzymania ślubu małżeńskiego (Entlassschein.)

Inne do tego ślubu należące dokumenta przechowuje u siebie ten ksiądz wojskowy, który wydał kartę zapowiedzi i odprawy, wszelako wystawiający te pisma powinien w nich dokładną i wyraźną uczynić wzmiankę o wszystkich u siebie zatrzymanych dokumentach, *aby to zapisano w księgach metrykalnych tej parafii gdzie ślub dawano §. 7.*

3. W miejscach gdzie kilka stoi batalionów albo inne jakie znajdują się oddziały wojska około **1000.** głów, a nie ma żadnego księdza wojskowego obowiązani są duchowni świeccy (plebani lub administratorowie) u dowódzcy załogi lub oddziału wojskowego postarać się o osobne książki metrykalne sporządzone umyślnie na to, aby do nich zaraz wpisywać owe funkcye kościelne, które w zastępstwie księdza wojskowego sprawowali dla osób wojskowych w czynnéj służbie zostających. §. 17. c. i §. 18.

W innych miejscowościach, z małą załogą lub oddziałem wojska, gdzie pleban dla osób wojskowych w czynnéj służbie zostających funkcye kościelne wykonywał, powinien takowe zaraz zapisać w swoje parafialne metryki z dokładném oznaczeniem pułku lub oddziału wojska do którego osoba wojskowa należy, aby późniéj odesłanym mógł być wypis, czyli extrakt metrykalny do najbliższéj komendy wojskowéj, do któréj owa osoba przynależy. §. 19.

4. Wypis ten czyli Extrakt z książek metrykalnych ma być *zaraz* po dokonanéj funkcyi kościelnéj przesłany do komendy wojskowéj którą to dotyczy a względnie co do sepultury do Komendanta Szpitalu wojskowego, zaś *z końcem miesiąca* osobny extrakt do proboszcza wojskowego obwodowego (Militaer-Pfarrer) znajdującego się obecnie w Krakowie. §. 18.

5. W owych parafiach, gdzie się osobne książki metrykalne dla wojska prowadzi (jak wyżéj pod 3.) powinien pleban w te metryki zaciągnięte akty jeszcze drugi raz na osobnych arkuszach zapisywać, czyli utrzymywać duplikaty ksiąg metrykalnych, i arkusze, które więcéj funkcyj jednego rodzaju zawierają razem zeszyć i co kwartał odesłać do c. k. proboszcza dotyczącego okręgu wojskowego zrobiwszy na końcu rejestr alfabetyczny imion tych osób, o których pisze duplikaty. Jeżeli nie było żadnego takiego aktu kościelnego, natedy robi się o tem proste doniesienie do owego wojskowego proboszcza. § 18. i 15.

6. Nakoniec dobrze jest każdy akt względem osoby wojskowéj zapisać także w metrykę parafialną cywilną, gdyż wojskowe księgi metrykalne mogą być albo odebrane albo ze zmianą garnizonu gdzieindziéj przeniesione, a doświadczenie uczy, że wojskowe osoby wyszedłszy z wojska lub téż ich krewni i t. p. interesowani dopytują się zwykle o metryki chrztu, sepultury i t. d. u księdza tego miejsca, gdzie się chrzest, ślub lub pogrzéb odbywał.

Z Konzystorza Biskupiego w Tarnowie 4. Stycznia 1871.

Nr. 4568.

Polecenie czasopisma ludowego „Chata“.

Niżéj podajemy zaproszenie X. Ottona Hołyńskiego, Wikaryusza przy kościele archikatedralnym we Lwowie do popierania i rozpowszechniania pomiędzy ludem pisma ludowego „Chata“ — do wiadomości Wielebnego duchowieństwa. Nie możemy dość usilnie zalecać tego pisma, którego jednoroczne istnienie, tak co do treści i zdrowych zasad, jak co do przystępnéj dla ludu miejskiego formy i języka, daje zanadto dostateczną rękojmię i pewność zbawiennego wpływu między ludem. Jeżeli Wielebni dusz pastérze nie otrzymali z osobna takiego zaproszenia, umieszczamy je następnie wcałéj rozciągłości, zapraszając do usilnego i gorliwego współdziałania i polecenia tego pisma ludowi parafialnemu:

„Z rokiem 1871. rozpoczyna pisemko ludowe „Chata“ drugi rok swego istnienia. Jak wszystkie niemal pisma, szczególnie ludowe, liczne i niemałe napotykają trudności zanim zdołają byt swój utrwalić, tak podobnie — wyznać muszę — działo się i z Chatą. Prowadzona z niemałem wysileniem, a nawet ofiarami — w drugiem półroczu niemal nie uległa losowi wielu innych podobnych wydawnictw i czasopism. Nie mogłem jednak ani na chwilę pogodzić się z tą myślą, by w czasie, kiedy tyle pism nieprzyjaźnych wierze Świętéj i Kościołowi bożemu powstaje i utrzymuje się; pisemko mające właśnie chwałę Bożą i dobro poczciwego ludu naszego na celu, upaść miało. Ufny przeto w Opatrzność Bożą, rachując przytem na łaskawe wielebnego duchowieństwa poparcie, postanowiłem chociaż przy najniekorzystniejszych stósunkach, wziąść wydawnictwo Chaty na siebie. I z wielką pociechą wyznać to muszę, że ufność moja bynajmniéj mię nie zawiodła. Chata znalazła już kilku łaskawych Dobrodziei, a przedewszystkiem wysoki Wydział krajowy, ktory 300. fl. na ten cel ofiarował. Mając przytem około 550. prenumeratorów, jeżeli z początkiem Nowego Roku ta liczba i nadal zostanie, mógłbym już Chatę bez obawy znacznych strat wydawać. Udaję się jednak do Wielebnego Duchowieństwa o łaskawe jéj między swemi parafianami poparcie, nie dla tego jakobym z wydawnictwa tego pisemka, chciał pociągać jakiekolwiek korzyści — ale jedynie w chęci tém pożyteczniejszego, im więcéj rozszérzonego działania. Pragnę by ludek nasz chwile wolne od pracy mógł zapełnić czytaniem rzeczy, któreby mu i rozrywkę i naukę przyniosły, pragnę przypominać im w tem pisemku to, czego z ust swych szanownych pastérzy przy naukach i kazaniach słuchają.

Już oddawna pożadaną było u nas rzeczą, żeby jakiś kapłan, który przes czas dłuższy między ludem pracując i jego usposobienie i jego potrzeby mógł poznać, stanął na czele ludowego pisma.

Przez kilka lat mojego na parafii pobytu, rozdawałem w każdą niedzielę z zebranej i założonéj dla ludu biblioteczki, ludowi wiejskiemu i miejskiemu książki, a przez to przyszedłem do doświadczenia czem najskuteczniéj można trafić do ich smaku i przekonania, i jakie umieszczać artykuły, by chętnie były czytane i pożądany owoc przyniosły; przekonałem się, że pismo poświęcone dla ludu musi mieć grunt religijny i na tem też gruncie prowadzę i nadal prowadzić będę wydawnictwo, pod moją redakcyą bedącego pisemka.

W Chacie umieszczam zazwyczaj: Żywoty Świętych, Świątobliwych, lub Błogosławionych, budujące przykłady, objawy życia religijnego w pojedynczych parafiach, wiersze lub pieśni — ważniejsze wiadomości z nauk przyrodzonych, w końcu podaję także niektóre zaszłe wypadki, których treść i zabawić i jakiś moralny wpływ wywrzeć może.

W Chacie nie mogę umieszczać artykułów treści politycznéj. Ponieważ jednak w dzisiejszych czasach nietylko w wielkich miastach, ale i małych miasteczkach, a nawet po wsiach, łatwo znajdą się tacy, co pozbawieni wiary i bojaźni bożéj, w zgubnym i niebezpiecznym kierunku na lud nasz wpływać i obałamucać go zechcą, przeto co 20. dni, lub co miesiąc, jako dodatek do Chaty wydawać będę Nowiny. W nich będzie mojem staraniem, by wsposób dla ludu najprzystępniejszy, jasno i krótko obznajmiać go z wypadkami politycznémi, ogłaszać nowo wydawane prawa, rozporządzenia i t. p.

Wszystkim, którzy Chatę przez cały rok prenumerować będą, roześle Kalendarz zawierający nietylko tabelę Świąt całego Roku, ale nadto wiele innych dla ludu pożytecznych wiadomości. Kalendarz ten nowi prenumeratorowie stosownie do żądania otrzymać mogą, albo przy zaprenumerowaniu Chaty na rok **1871.** lub przy końcu roku Kalendarz na rok **1872.**

Chata z Nowinami. wychodzić będzie co **10. 20. 30.** każdego miesiąca, czyli w **36.** Numerach arkuszowych, z których co **18.** stanowią osobny tom. Z przesyłką pocztową kosztuje jak dotąd tak i nadal **2.** złr. rocznie. Pieniądze na prenumeratę upraszam łaskawie, (najlepiéj za przekazem pocztowym **5.** centowym) wprost pod moją adresą przesyłać. Upraszam zarazem o dokładne podanie Imienia i nazwiska, miejsca pobytu i stacyi pocztowéj.

Mając w zapasie **1.** i **2.** tom Chaty w osobnych tomach, na żądanie posyłać mogę takowe za opłatą **1** złr. od tomu z przesyłką. Nie wątpię, że Wielebne Duchowieństwo raczy usiłowanie moje nietylko swym u parafian wpływem popierać, ale i łaskawem zasileniem mię od czasu swemi artykułami przyczynić się zechce do tem pomyślniejszego tego pisemka rozwoju.

Polecając przeto wydawnictwo moje łaskawym względom, mam zaszczyt pozostać

Sługą i bratem w Chrystusie

X. Otton Hołyński,

Wikaryusz przy kościele Archikatedralnym we Lwowie.

Redakcya, administracya i expedycya Chaty w kamienicy kapitulnéj N. 24. miasto.

JOSEPHUS ALOJSIUS,

Episcopus Tarnoviensis.

E Consistorio Episcopali,

Tarnoviae 25. Januarii 1871.

Cyprianus Netuschill,

Cancellarius.

Tarnoviae, 1871. Typis A. Rusinowski, Typographi ad honores Episcopalis, Impensis Consistorii.

Dodatek do Nr. 3817. kurendy I. r. 1871.

Geburts- und Taufbuch-Extract

über nachstehend geborenes und getrautes Kind.

Regiment oder Corps, Branche	Zeit, Ort und Land der Geburt und der Taufe	NAME des Täuflings	Religion	Geschlecht	Ehelich oder unehelich	Des Vaters Name und Charakter	Der Mutter Name; ihres Vaters Name und Charakter; ihr Geburtsort und Land	Der Tauf-Pathen Name und Charakter	Des taufenden Priesters, Name und Charakter	Taufbuchs Nro und Folio	Anmerkung

Trauungsbuch-

über nachstehende in Vollzug

Regiment oder Corps	Zeit, Ort und Land der Trauung und des trauenden Priesters Name und Charakter	des Bräutigams					der
		Name und Charge, dessen Vaters Namen und Charakter sammt Familien-Name der Mutter	Geburts-Ort und Land	Religion	Alter	Ledig oder Witwer	Name ihres Vaters Namen und Charakter sammt Tauf- u. Familien - Namen der Mutter; bei Witwen Namen und Charakter des verstorbenen Gatten

Extract

gebrachte Trauung.

Braut				Der Beistände Namen und Charakter	Aufführung der beigebrachten Trauungs - Documente, nebst Bemerkung der geschehenen Verkündigungen, dann Bezeichnung des Archiv-Fascikels mit Nro.	Nro und Folio des eigenen Protokolls.
Geburts-Ort und Land	Religion	Alter	Ledig oder Witwe			

Sterb-Register-Extract

über nachstehend verstorbenes Militär-Individuum.

Regiment Corps oder Branche	Zeit, Ort und Land des Todesfalles	Compagnie, Excadron Batterie etc.	Charge	Namen des Verstorbenen	Geburts Ort und Land	Religion	Alter	Stand	Profession	Ob versehen worden	Krankheit oder Todesart laut:	Wann und wo begraben worden	Der begrabende oder den Todtenschein ausstellende Priester	Sterbregister Nro und Folio	Anmerkung

Nr. praes. 21.

NOS

JOSEPHUS ALOYSIUS

Liber Baro Pukalski

DEI ET APOSTOLICAE SEDIS GRATIA

EPISCOPUS TARNOVIENSIS

Suæ Sanctitatis Prælatus domesticus, Solio Pontificio Assistens, Comes Romanus, Eques c. r. Ordinis Coronæ ferreæ II. Classis, Commendator Ordinis c. r. Austr. Francisci Josephi, Membrum Comitiorum Regni Galiciæ, Præses Commissionis pauperum Tarnoviæ &c. &c.

Filii in Christo dilecti!

Jam lucem aspexit ordinatio ministerialis, qua *inspectio* scholarum nationalium, *localis* et *districtualis*, in regno Galiciae regulanda et manutenenda abhinc praescribitur.

Etiam Clerus curatus ad illam vocari, proque illa eligi potest. Oboritur nunc quaestio: an Clerus electionem hanc in se suscipere, vel eam repudiare debeat? Diversi diverse hac super re sentiunt. Quae mea desuper mens et opinio sit, paucis vobis pandam.

Ego firmiter ejus sum opinionis, ut electioni huic sese non opponatis, imo potius eam acceptetis, et partes in hac inspectione habere studeatis. Postulat hoc a Sacerdote:

1) ipse *Deus*, cujus est minister, et cujus causam semper et ubique agere, propugnare, tueri, et contra malevolos eam defendere obligatur; centenas Curatus habebit rationes in hac inspectione officium hoc suum adimplendi;
2) *Sacerdotis vocatio*, quae ab ipso exigit, ut pro gloria Dei et salute animarum Christi pretioso sanguine redemptarum strenue laboret et decertet;
3) *salus succrescentis generationis* in sua parochia, cui invigilare, et quam omni virium nisu procurare, atque contra malevolos tueri per omnia obligatur;

4) *Sanctissimus Papa*, qui aetenus mentem suam vi communicati Nuntiaturae de 24. Febr. 1869. eo manifestavit, ut diceret: Antistitum curam esse debere, quatenus in hujusmodi decisionibus capiendis unionem quantum fieri potest prae oculis habeant, concordesque procedant, ut *influxus Ecclesiae in scholas earumque institutionem pro viribus conservetur*;

5) ipse *Augustissimus Imperans* desiderat, ut Clerus in scholarum nationalium inspectione partes suas habeat, cum duos sacerdotes in supremo Consilio scholastico Leopoli assidentes et unum in quolibet districtu fungentem habere voluerit; sane non alia de causa, quam ut gloriam Dei et S. religionis integritatem ibidem tuerentur;

6) tandem ipsi *malevoli* in illo collegio inspectionis fors assidentes, non tanta audacia consurgent, si viderint, quod etiam Curatus illorum ibidem assideat, quia pessimus semper vult bonus haberi, propterea deprehensus in aliquo delicto crimen suum per omnia negat.

Hae sunt rationes, quae pro affirmativa opinione mea militare mihi videntur.

Est ergo voluntas mea, ut Clerus curatus, si ad scholarum nationalium inspectionem localem vocabitur, vocationi huic obsecundet, electionem in se suscipiat, inque hac palestra suae activitatis recta semper tueatur; gratiam et animi fortitudinem a Deo exspectans, confidens verbis Christi: *dabitur vobis in illa hora.*

Ast etiam ad inspectionem scholarum nationalium districtualem, si Clerus vocaretur, huic vocationi pariter obsecundet, eamque ne recuset: verum functioni alicui ibidem sese non immisceat, sed tantummodo consiliarium agat, ne quando prostitueretur, aut per generalem scholarum inspectorem honori sacerdotali detrahi quidpiam queat.

Verum quidem, quod ejus positio dura subinde ibidem futura sit — ast hoc ipsum non deterreat; sufficiat, ibidem locum habere, liberaliores certe non tanta audebunt; ceterum per sanum suum influxum multa collustrare et ad saniorem sensum reducere poterit; — et si quid molestiae ibidem sustinere cogeretur, meminerit, se causam Dei et religionis defendere, et dulce, decorum et valde meritorium esse, ex hoc titulo quidpiam pati.

Et si res aliquando eo devenerint, ut Sacerdos ibidem amplius subsistere et partes Ecclesiae tenere non potuerit, exeat, referat de eo ad Me, exponatque causam: „quare“ et Ego dein reliqua faciam.

Gratia domini Nostri Jesu Christi sit etiam in hoc negotio vobiscum! Amen.

Tarnoviae die 25. Januarii 1871.

Josephus Aloysius,

Episcopus Tarnoviensis.

Tarnoviae, 1871. Typis Anastasii Rusinowski. Inpensis Consistorii.